

Kız ve Kuzgun

Jane MEADOW

Kız ve Kuzgun

Jane MEADOW

Alice, okul bahçesinin yaşlı meşe ağacının bulunduğu sessiz köşesini çok severdi. Her sabah zil çalmadan önce bir banka oturur ve dünyanın uyanışını izlerdi. Yeşil kanvas çantasında spiralli bir doğa günlüğü ve bir kurşun kalem taşırdı. Sayfaları çevirirken sarı yağmurluğu hışırdar, gördüğü ilginç her şeyi yazmaya hazır olurdu.

Yağmurlu bir Salı günü, parlak siyah bir kuş meşenin yanındaki çimenlere kondu. Bu bir kuzgundu; kargadan daha büyük, tüyleri gri ışıktaki mor-mavi parlıyordu. Alice sol bacağına küçük gümüş bir halka fark etti. Kuzgun gagasında bir dal tutuyor ve sanki düşünüyormuş gibi başını yana eğiyordu. Alice'in ela-yeşil gözleri kocaman açıldı ve hemen günlüğünü açtı.

Kuzgun, birinin bir parça ekmek düşürdüğü kaldırım çatlağına atladı. Ekmeği gagasıyla dürttü ama ekmek çok derindeydi. Sonra dalı çatlağa bıraktı ve ekmeği çekip çıkardı. Alice şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Ne akıllı kuş!' diye fısıldadı. Her ayrıntıyı günlüğüne yazdı, kalemi sayfada uçuyordu.

Ertesi gün Alice günlüğünü yine getirdi. Bu kez kuzgun küçük bir taşın altındaki bir böceğe ulaşmaya çalışıyordu. Bir çakıl taşı aldı ve taşı kaldırmak için kullandı. Alice kuzgunun gagasında çakıl taşıyla hızlı bir eskiz çizdi. Şöyle yazdı: 'Kuzgun alet kullanıyor. Çok akıllı.' Birine anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Öğle yemeğinde Alice en iyi arkadaşı Maya'ya kuzgundan bahsetti. Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Alet kullanan bir kuş mu? Yok artık!' dedi, kabarık topuzları gülerken zıplıyordu. 'Görebilir miyim?' Alice ertesi sabah göstereceğine söz verdi. Maya rengârenk sırt çantasını kaptı ve kendi defterini getireceğine söz verdi.

Ertesi sabah iki kız da sessizce bankta bekledi. Kuzgun geldi ve bir su birikintisinin yanına kondu. Bir taş attı, sonra bir tane daha, suyun sıçrayışını izledi. Maya fısıldadı: 'Oyun oynuyor!' Alice başını salladı ve yazdı: 'Kuzgun taşlarla oynuyor. Meraklı ve cesur.' Kuzgun onları fark etmiş gibiydi ama uçup gitmedi.

Günler haftalara dönüştü ve Alice sayfa sayfa kuzgun notlarıyla doldurdu. Bacağındaki gümüş halkayı çizdi ve dallarla çakıl taşlarını nasıl taşıdığını yazdı. Kuzgunun her zaman aynı saatte, ilk zilden hemen sonra geldiğini fark etti. Sabrı arttı, dikkatli gözlemlerinin birikimi de.

Bir öğleden sonra fen öğretmeni Bay Okafor, Alice'in günlüğünü sırasının üzerinde gördü. Gözlüğünü ipinden tutup düzeltti ve gülümsedi. 'Bir bakabilir miyim?' diye sordu. Sayfaları çevirirken sıcak kahverengi gözleri parladı. 'Alice, bu harika bir iş,' dedi. 'Bunu sınıfla paylaşmak ister misin?' Alice'in çilli burnu heyecanlı bir gülümsemeye kırıştı.

Alice akşamı sunumunu hazırlayarak geçirdi. En iyi eskizlerini seçti: dalı olan kuzgun, çakıl taşı olan kuzgun, su birikintisine taş atan kuzgun. Her sayfaya basit notlar yazdı. Maya alıştırma yapmasına yardım etti, 'Aynı kuzgun olduğunu nereden biliyorsun?' gibi sorular sordu. Alice gümüş halkayı işaret etti.

Sunum günü geldi. Alice sınıfın önünde durdu, sarı yağmurluğu sandalyesine asılıydı. Günlüğünü açık tuttu ve net bir sesle konuştu. 'Bu bir kuzgun,' diye başladı. 'Her sabah okul bahçemize geliyor. Onu çubuklar ve taşlarla bulmacalar çözerken izledim.' Sınıf arkadaşları merakla öne eğildi.

Alice eskizlerini gösterdi ve çatlaktaki ekmek ile taşın altındaki böceğin hikâyesini anlattı. Kuzgunun ekmeği çıkarmak için bir dalı, taşı kaldırmak için bir çakıl taşını nasıl kullandığını açıkladı. 'Kuzgunlar en akıllı kuşlar arasındadır,' dedi. 'Hatta ileriye planlayabilirler.' Maya sırttı ve ona başparmağıyla onay işareti yaptı.

Alice bitirdiğinde oda bir an sessiz kaldı. Sonra Maya elini kaldırdı. 'Kuzgunu ilk nasıl fark ettin?' diye sordu. Alice gülümsedi. 'Sabırlıydım ve dikkatle izledim,' dedi. 'Herkes yapabilir. Sadece dikkat etmen gerek.' Bay Okafor başını salladı, dostça gülümsemesi genişti.

Sınıf heyecanlı sorularla doldu. 'Bir adı var mı?' 'Başka neler yapabiliyor?' Alice bildiği kadarıyla yanıtladı, Bay Okafor da yardım etti. 'Alice bize önemli bir şey gösterdi: gözlem saygıya götürür. Yaban hayatını yakından izlediğimizde onu takdir etmeyi öğreniriz,' dedi. Sınıf alkışladı ve Alice içten içe ısındı.

O günden sonra Alice kuzgunu izlemeye devam etti ama artık yalnız değildi. Maya sık sık ona katılıyordu, bazen başka sınıf arkadaşları da geliyordu. Sessizce oturmayı ve kuzgunun alanına saygı duymayı öğrendiler. Kuzgun onlara daha çok güveniyor gibiydi, bazen daha yakına zıplıyordu. Alice günlüğüne hayranlıkla dolu yeni sayfalar ekledi.

Bay Okafor, Alice'in eskizlerinden birini sınıf duvarına astı. Eskizde kuzgun gagasında bir dalla görünüyordu. Altına Alice şöyle yazmıştı: 'Sıradan bir kuş bile seni şaşırtabilir.' Sınıf bir doğa günlüğü kulübü kurmaya karar verdi ve Alice lider seçildi. Kendini gururlu ve mutlu hissetti.

Alice o gün her canlının anlatmaya değer bir hikâyesi olduğunu öğrendi, yeter ki bakmaya zaman ayıralım. Hâlâ yeşil kanvas çantasını ve günlüğünü her yere yanında taşıyor. Ve ne zaman parlak siyah bir kuzgun görse gülümsüyor ve ona gözlem yapmayı, saygı duymayı ve hayret etmeyi öğreten o akıllı kuşu hatırlıyor.